

תת"ע 4911/08/14 - מדינת ישראל נגד איאד מנה, בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4911-08-14 מדינת ישראל נ' מנה
בפני כב' השופט אברהם טננבוים

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איאד מנה בעצמו

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם מר איאד מנה (להלן: "**הנאשם**") הואשם בעבירה על תקנה 64(ג) ו- 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

כבר בשלב זה אומר כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו.

הטענה העובדתית היא כי ביום 23.07.14 בסביבות השעה 17:10, נהג הנאשם במונית מסוג מיצובישי מ"ר 76-625-01 ולא נתן זכות קדימה לרכב המעורב, בצומת הרחובות עומר אבן אל - צלאח אדין, בירושלים (להלן: "**הצומת**").

ישיבת ההקראה התקיימה ביום 27.10.14 בה כפר הנאשם באשמה. התיק נקבע להוכחות ליום 07.12.14 והסתיים בו ביום. נקבע כי הכרעת הדין תשלח לצדדים תוך 30 יום.

מטעם התביעה העידה - רס"ל יסין סיטטו (להלן: "**השוטרת**") והוגש וסומן ת/1- דו"ח תנועה מס' 61-2-0077920-7 (להלן: "**הדו"ח**").

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו והוגשה מטעמו תמונת לוויין של הצומת שסומנו כ- נ/1.

לטענת התביעה, הנאשם לא נתן זכות קדימה אלא המשיך בנסיעה רצופה אל תוך הצומת, וזאת למרות שבכיוון נסיעתו היה תמרור 307 (זכות קדימה). לטענת התביעה, נסיעתו הרצופה של הנאשם גרמה להאטת התנועה במקום.

מנגד הנאשם שלא היה מיוצג טען כי הרכב המעורב היה רחוק מהצומת. עוד טוען כי השוטרת עמדה רחוק מהצומת ובשל כך לא הבחינה בנעשה.

בנוסף טוען הנאשם כי למרות שהשוטרת עצרה את הרכב המעורב כלל לא שאלה אותו, וסימנה לו להמשיך בנסיעה כרגיל.

דין

השוטרת עשתה עלי רושם אמין למדי, ואין חולק כי אין לה דבר אישי כנגד הנאשם. לטענתה, הנאשם לא עצר כלל. השוטרת העידה כי במקום הנתען היה מעבר חצייה מחוק שלא ניתן היה לראותו. כמו גם, העידה כי בדרך כלל יש שוטר/ת נוספ/ת עמה, וכי היא מציינת בדו"ח את השם של השוטר/ת הנוסף/ת רק אם ראה את ביצוע העבירה. השוטרת ציינה בפנייה כי היא אינה זוכרת את המקרה מלבד הרשום בדו"ח וכי היא אינה זוכרת אם הנאשם עצר לפני המעבר החצייה אם לאו. כלשונה **"לא ראו מעבר חצייה שם, לא זוכרת אם עצר או לא, מה שרשום בדו"ח יודעת שלא נתן זכות קדימה"** (ראו פרו' עמ' 3, ש' 8 - 9).

בנוסף השוטרת העידה כי היא אינה זוכרת באיזה מרחק היה הרכב. וכך העידה:

"ש. באיזה מרחק היה האוטו כשיצאתי מהצומת?

ת. לא מדדתי בסרגל

ש. אני מדדתי הפיאט היה במרחק של 40-50 מטר מאיפה שיצאתי האם אני צודק

ת. לא יודעת להגיד, לא מדדתי, לרכב הזה גרמת האטה משמעותית עד כמעט עצירה והמצב נגרם כדי שתעבור" (פרו' עמ' 3, ש' 15 - 19).

במהלך הדיון ציינה השוטרת חזור ושנה כי היא "אינה זוכרת את המקרה" (פרו' עמ' 3, ש' 23).

מאידך גיסא, הנאשם זכר בבירור לומר כי במקום היה מעבר חצייה. לטענתו, עצר במעבר חצייה, לאחר שנתן להולכי הרגל לסיים את החצייה, המשיך בנסיעה, ולאחר שעבר את מעבר החצייה הסתכל לצד ימין, הבחין ברכב המעורב שהיה במרחק כ- 50 מטר, ולאחר שוויידא כי הוא יכול לעבור בבטחה המשיך בנסיעה. (ראו פרו' 4, ש' 14 - 19).

בהמשך העיד כי לאחר שעבר את הצומת (במרחק של כ- 5 - 10 מטר) השוטרת סימנה לו לעצור בצד. לדבריו במקביל

אליו הורתה השוטרת גם לרכב המעורב לעצור את הרכב. לטענתו, לאחר שלקחה מהרכב המעורב את הפרטים סימנה לו להמשיך בנסיעה, ואילו כלפיו טענה כי לא נתן זכות קדימה. (ראו פרו' שם).

לסיכומו של דבר, לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מהופעתם לפני ולאחר היסוס עלה ספק בליבי שמא טעתה השוטרת הפעם. כאמור, מעדותה של השוטרת עולה כי היה במקום שוטר/ת נוסף/ת עמה, אולם אין כלל איזכור בכך בדו"ח ו/או לא נכתב מזכר כלשהו.

לא זו אף זו, השוטרת לא זכרה במדויק היכן היה רכב הנאשם ביחס לצומת. מלבד זאת, למרות שהשוטרת עצרה את הרכב המעורב, הלה לא שאלה אותו דבר וחצי דבר בנוגע לאירוע הנטען ולא ציינה דבר על כך בדו"ח. בנוסף לאמור, הנאשם כפר על אתר בעבירה המיוחסת לו וטען כי הרכב המעורב היה רחוק ולא כטענת השוטרת. וכך נכתב בדו"ח בדברי הנהג "הוא היה רחוק לפני מעבר חצייה".

אציין כי ככלל התרשמתי כי מדובר בצומת בעייתית, ולא אוסיף בכך.

אשר על כן, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

לנאשם לפי כתובתו ת.ד. 54008 סאלח א-דין ירושלים.

ניתנה היום, יום ראשון 28 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.